

PALAVASTA MIEHESTÄ PETOJÄRJESTELMÄÄN: Miten uuspakanuus ja Piilaakso muovaavat viimeisten päivien maailmaa

FROM BURNING MAN TO THE BEAST SYSTEM: How Neo-Paganism and Silicon Valley Are Shaping the Last-Days World

By Brandon Holthaus, [October 8, 2026](#)



Kulttuurissamme tapahtuu jotakin, mitä kristittyjen tulisi minun mielestäni ymmärtää, erityisesti meidän, jotka seuraamme tapahtumien yhteentulemista, jonka Raamattu sanoo luonnehtivan viimeisiä päiviä. Vuosien ajan, kun olemme opettaneet lukua Ilm. 13, olemme puhuneet sellaisen järjestelmän lopullisesta noususta, joka kykenee valvomaan kauppaa, tunnistamaan yksilöt, pakottamaan uskollisuuden ja estämään ostamisen ja myymisen niiltä, jotka eivät hyväksy Petoa. Aiemmat sukupolvet uskoivat noihin kohtiin, koska Jumalan Sana sanoi niiden tapahtuvan, vaikka eivät täysin ymmärtäneet, miten tällainen maailmanlaajuinen valvonta voitaisiin toteuttaa. Meidän sukupolvemme on erilainen. Seuraamme tekoälyn, biometrian, digitaalisen tunnistamisen, valvonnan, massiivisen tiedonkeruun, algoritmisen hallinnan ja yhä digitaalisempien rahoitusjärjestelmien kehittymistä silmiemme edessä. Mutta toinenkin osa tästä tarinasta ansaitsee huomiomme. Meidän on kysyttävä ei ainoastaan, mitä teknologiaa on rakenteilla, vaan myös mikä maailmankuva vaikuttaa joihinkin sitä

rakentaviin ihmisiin.

Tuo kysymys vie meidät yhteen Amerikan oudoimmista kokoontumisista: Burning Man (Palava Mies). Se, mikä alkoi vuonna 1986 pienenä kokoontumisena puisen nuken ympärillä San Francisco'n Baker Beach'illä, on kehittynyt väliaikaiseksi kaupungiksi Nevadan Black Rock -autiomaassa, ja houkuttelee kymmeniätuhansia ihmisiä. Burning Man esittäytyy virallisesti sellaisten periaatteiden ympärillä kuin radikaali osallisuus (inclusion), radikaali itseilmaisu (self-expression), yhteisöllinen ponnistelu (communal effort), osallistuminen (participation) ja välittömyys (immediacy). Selostukset tapahtuman sisältä kuvailevat kuitenkin jotakin hengellisesti paljon merkittävämpää kuin epätavallista taidefestivaalia. Ympäristö sisältää psykedeelisiä huumeita, seksuaalista kokeilua, tietoisuuden muutostiloja, New Age -ideoita, okkulttista kuvastoa, rituaalista toimintaa ja perinteisten moraalisten rajojen hylkäämistä. Siellä juhlitun maailmankuvan tulisi huolestuttaa kristittyjä, koska suuri osa siitä edustaa vastakohtaa raamatulliselle käsitykselle Jumalasta, ihmisyydestä, moraalista, seksuaalisuudesta ja totuudesta.

Alex Newman menee Burning Man'in sisälle

Tutkiva toimittaja Alex Newman päätti nähdä tämän kulttuurin omakohtaisesti. Newman meni Burning Man:iin pienellä porukalla ja dokumentoi, mitä tapahtui väliaikaisessa autiomaakaupungissa. Palattuaan hän sanoi yrittävänsä edelleen prosessoida näkemäänsä. Newman kuvaili ympäristöä, joka oli täynnä outoa taidetta, pakanallisia rituaaleja, elektronista tanssimusiikkia, valtavia määriä alkoholia ja laajaa hallusinogeenisten ja muiden huumeiden käyttöä. Koko viikko huipentui lopulta "Miehenä" tunnetun valtavan puisen hahmon polttamiseen.

Newman kuvaili myös kohtauksia, jotka olivat tarkoituksellisesti kristinuskoa provosoivia. Hänen kertomuksensa mukaan kultaisen vasikan taidetta esittävä ajoneuvo liikkui aavikon halki. Samaan aikaan muualla kristillisiä jumalanpalveluslauluja ja lastenlauluja on raportoitu käytetyn ääniraitoina seksuaalisesti eksplisiittisissä esityksissä ja pilkkaavassa palvonnassa. Muutaman minuutin kuluessa siitä, kun kristitty mies saarnasi lähellä Mieheksi kutsuttua puurakennelmaa, toinen mies vahvistimen kanssa alkoi huutaa Baalin tarvitsevan "vauvan verta"

toistuvasti vaatien uhria. Newman sanoi, etteivät hän ja hänen miehistönsä osanneet sanoa, vitsailiko mies, vai oliko hän riivattu.

Se, mitä Newman todisti seksuaalisesti toivat myös heti mieleen raamatullisen maailman. Hän kuvaili laajalle levinnyttä seksuaalista toimintaa, orgiateemaisia leirejä, alastomuutta, huumeita ja niin avointa (explicit) käytöstä, että kieltäytyi kuvailemasta joitakin seksuaalisia tekoja julkisesti. Erityisesti häntä häiritsi lasten läsnäolo tuossa ympäristössä. Kun Newman katseli tapahtuvaa ja näki myöhemmin temppelin palamisen, hänen mielensä kääntyi Kanaaniin ennen Israelin maahan tuloa ja sellaiseen turmelukseen, jonka Raamattu yhdistää Sodomaan. Kristitylle, joka tarkastelee Burning Man'ia raamatullisen maailmankuvan kautta, vertailu on vaikea olla huomaamatta. Se, mitä moderni kulttuuri juhlii vapautumisena ja radikaalina itseilmaisuna, muistuttaa häiritsevästi seksuaalisen ja hengellisen kapinan malleja, joista Raamattu kertoo sellaisissa yhteiskunnissa, kuin Sodoma ja Gomorra, jotka olivat hyljänneet Jumalan moraaliset rajat.

Temppelin palaminen vaikutti erityisesti Newman'iin. Hänen kertomuksensa mukaan osallistujat kantoivat temppeliin valokuvia, hääpukuja, kuolleiden rakkaidensa ja lemmikkien tuhkaa sekä muistoja, jotka he halusivat jättää taakseen tai, kuten artikkelissa kuvaillaan, uhrata "jumalille". Tunnelma hiljeni aluksi, ennenkuin jotkut osallistujat alkoivat ulvoa kuulle. Newman kuvaili temppelin palamista yhdeksi omituisimmista asioista, mitä hän oli koskaan nähnyt. Vanhan Testamentin tuntevan on vaikea olla tunnistamatta muinaisen pakanuuden kaikuja kulttuurissa, joka yhdistää tulen, rituaalit, muuttuneen tietoisuuden, seksuaalisen vapauden, hengellisen kokeilun ja Raamatun Jumalan hylkäämisen.

Miksi Burning Man on merkittävä Raamatunprofetian kannalta

Jos Burning Man olisi vain vaihtoehtoisia elämäntapoja ja hengellisyyttä kokeilevien ihmisten kokoontuminen Nevadan autiomaassa, se olisi varmasti kulttuurinen ja hengellinen huolenaihe, mutta ei ehkä ilmeinen aihe Raamatunprofetialle. Tarinan tekee erityisen merkittäväksi Burning Man'in pitkäaikainen yhteys Piilaakson teknologiateollisuuteen. Newman korosti tätä seikkaa vierailunsa jälkeen. "Nämä ovat ihmisiä, jotka rakentavat maailmaa, johon me kaikki olemme menossa." Kertomuksessa käsitellään merkittäviä teknologiajohtajia, sijoittajia, yrittäjiä ja

vaikutusvaltaisiin instituutioihin liittyviä ihmisiä, jotka ovat osallistuneet Burning Man -kulttuuriin, tai samaistuneet siihen.

Tässä maailmankatsomuksesta tulee valtavan tärkeä. Teknologiaa suunnittelevat, ohjelmoivat, rahoittavat, sääntelevät ja käyttävät inhimilliset olennot ja inhimilliset olennot tuovat käsityksensä totuudesta, moraalista, vapaudesta, identiteetistä, seksuaalisuudesta, auktoriteetista, Jumalasta ja ihmisyyden luonteesta kaikkeen, mitä luovat. Huomisen teknologista infrastruktuuria rakentavat ihmiset eivät ole hengellisesti neutraaleja, eivätkä myöskään heihin vaikuttavat maailmankatsomukset. Kun uuspakanallinen, jälkikristillinen maailmankuva kohtaa tekoälyn, valvontateknologian, digitaalisen identiteetin, massiiviset tietojärjestelmät ja kyvyn vaikuttaa miljardeihin ihmisiin, meidän tulisi kiinnittää hyvin tarkkaa huomiota siihen, mihin tämä konvergenssi voi lopulta johtaa.

Tässä kohtaa Newman'in kokemus on erityisen merkityksellinen. Hänen kohtaamansa ihmiset eivät pelkästään hyljänneet kristinuskoa ateistisen materialismin hyväksi. Jotkut omaksuivat avoimesti vaihtoehtoisen hengellisyyden. Selostuksen mukaan Newman osallistui esitykseen, jossa oli mukana psykedeelisen kirkon ”ylipappi” ja kysyi, mitä tämä ajattelee kristityistä, jotka varoittavat, että suuret annokset hallusinogeenejä voivat altistaa ihmiset demonisille vaikutuksille. Newman odotti kysymyksensä pilkkaamista. Sensijaan Newman sanoi miehen myöntäneen sieluja keräävien "negatiivisten entiteettien" olemassaolon. Vieläkin hätkähdyttävämpää on, että mies esitti Jahven, Raamatun Jumalan, yhtenä negatiivisista entiteeteistä, samalla kun esitti Lusiferin vapauttajana.

Tuon hengellisen inversion pitäisi heti herättää raamatuntutkijan huomio, koska se ei ole uusi. Luvussa 1.Moos. 3 käärme kuvaa Jumalan käskyä rajoittavana ja kapinaa valaistumisena. Jumalasta tulee se, joka muka estää ihmiskuntaa saavuttamasta täyttä potentiaan, kun taas käärme esittää kapinan vapautuksena: *”te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan”* (1.Moos. 3:5). Nimet ja pakkaus voivat muuttua, mutta pohjimmiltaan petos pysyy huomattavan johdonmukaisena. Jumalaa kuvataan sortajana, hänen rajojaan orjuutena ja kapina häntä vastaan esitetään tienä vapauteen ja valaistukseen.

Näemme saman kapinan saavan kollektiivisen muodon luvussa 1. Moos. 11. Baabelissa ihmiskunta sanoo: *"Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme nimi."* (1. Moos. 11:4). Baabel oli enemmän kuin arkkitehtuuria. Se edusti järjestäytynyttä ihmisen autonomiaa – sivilisaatiota, joka pyrki luomaan yhtenäisyyden, identiteetin, turvallisuuden ja suuruuden riippumatta Jumalasta. Ihmiskunta halusi rakentaa oman tulevaisuutensa, luoda oman nimensä ja järjestää yhteiskunnan omien päämääriensä ympärille.

Mitä tapahtuu, kun Baabel menee digitaaliseksi?

Tässä tekoäly tulee keskusteluun. Huolenaihe ei ole se, että tekoäly itsessään olisi demoninen, eikä kristittyjen pitäisi leimata jokaista teknologista innovaatiota Pedonmerkiksi. Tekoäly voi palvella lääketiedettä, tutkimusta, viestintää, koulutusta, tuottavuutta, kääntämistä ja lukemattomia muita tarkoituksia. Syvempi kysymys on, mitä tapahtuu, kun poikkeuksellisen voimakkaat teknologiat yhdistyvät maailmankatsomukseen, joka ei enää tunnista objektiivista Luoja, objektiivista moraaliala tai pysyviä rajoja, jotka hallitsevat ihmisen olemassaoloa.

Newman nimenomaan yhdisti Burning Man'issa näkemänsä tähän huoleen. Tekoäly ei ole vain yksi teknologinen työkalu lisää, vaan se kykenee yhä paremmin vastaamaan kysymyksiin, joita aiemmat sukupolvet veivät vanhemmille, pastoreille, opettajille ja kirjoille. Ihmiset alkavat kysyä tekoälyltä kysymyksiä merkityksestä, moraalista, seksuaalisuudesta, ihmissuhteista, totuudesta, identiteetistä ja ihmisen olemassaolon tarkoituksesta. Newman siis väitti, että näitä järjestelmiä muokkaavien ihmisten maailmankatsomuksella on valtava merkitys. Tekoäly ei laskeudu taivaasta oman todellisuuskäsityksensä kanssa. Ihmiset rakentavat näitä järjestelmiä, valitsevat ja seuloivat dataa, laativat politiikat, asettavat suojatoimet, määrittävät hyväksyttävät vastaukset ja päättävät, kuinka teknologia on vuorovaikutuksessa yhteiskunnan kanssa. Tästä tulee erityisen merkittävää luvussa Ilm. 13. Johannes kertoo meille, että Väärä Profeetta *"saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat"* ottamaan merkin ja että *"kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku"* (Ilm. 13:16-17).

Vuosisatojen ajan kristityt ymmärsivät profetian, mutta heidän oli vaikea kuvitella sen mekaniikkaa. Kuinka yksi poliittinen järjestelmä voisi tunnistaa suunnattomia väestöjä? Miten yksilön uskollisuus voitaisiin yhdistää taloudelliseen osallistumiseen? Miten jotakuta voitaisiin estää ostamasta tai myymästä eri kaupungeissa, maissa, valuutoissa ja talouksissa?

Ensimmäistä kertaa historiassa meillä ei ole suurta vaikeutta kuvitella, millaista infrastruktuuria tarvitaan tällaisen toteuttamiseen. Tekoälyn, kasvojentunnistuksen, biometrisen tunnistautumisen, digitaalisen identiteetin, toisiinsa kytkeytyneiden tietokantojen, älypuhelinien, valvontakameroiden ja digitaalisten rahoitusverkkojen maailma voisi antaa hallituksille kykyjä, joita muinaiset hallitsijat eivät olisi koskaan osanneet kuvitella. Mikään näistä teknologioista ei yksinään muodosta Pedonmerkkiä. Niiden yhteen tuleminen osoittaa kuitenkin, että ennennäkemättömän keskitetyn hallinnan mahdollistava teknologinen infrastruktuuri on tulossa mahdolliseksi sukupolvessamme.

Ilm. 13 kertoo pohjimmiltaan palvonnasta (kumartamisesta)

Jos kuitenkin pysähdymme teknologiaan, meiltä jää huomaamatta Ilmestyskirjan 13. luvun keskeinen sanoma. Petojärjestelmä ei ole pelkästään taloudellinen valvontajärjestelmä. Se on pohjimmiltaan uskonnollinen järjestelmä. Ilm. 13:4 kertoo meille: *"Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa."* Poliittisen auktoriteetin takana on hengellinen voima. Ilmestyskirja tunnistaa tuon voiman lohikäärmeeksi, Saatanaksi. Lopullinen järjestelmä yhdistää siis poliittisen vallan, taloudellisen valvonnan, uskonnollisen petoksen ja lopulta palvonnan.

Siksi kannattaa seurata pakanallisen hengellisyyden nousua teknologisen kehityksen rinnalla. Länsimainen sivilisaatio on sukupolvien ajan poistanut raamatullista kristinuskkoa instituutioistaan olettaen, että sekularismi korvaa kristinuskon. Ihmiset eivät kuitenkaan välttämättä lakkaa olemasta hengellisiä, jos hylkäävät kristinuskon. Hengellinen tyhjiö voidaan täyttää New Age -hengellisyydellä, psykedeelisellä mystiikalla, okkultismilla, uuspakanuudella, astrologialla, itämaisella hengellisyydellä, luonnonpalvonnalla, transhumanismilla ja erilaisilla itsensä jumaloimisen muodoilla. Burning Man -kertomus kuvaa juuri tällaista hengellistä markkinapaikkaa, jossa kristinuskko, saatanismi, buddhalaisuus,

shamanismi, länsimainen okkultismi, tantra, juutalaisuus, wicca ja muista perinteistä peräisin olevat elementit yhdistetään yksilöllisiksi hengellisiksi kokemuksiksi.

Roomalaiskirjeen ensimmäinen luku kertoo, mihin tämä prosessi johtaa. Ihmiskunta *"...nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa"* (Room. 1:25). Raamatullinen malli ei ole, että ihmiskunta lakkaa palvomasta. Ihmiskunta vaihtaa palvonnan kohdetta. Kun ihmiskunta hylkää Luojan, luomakunnasta itsestään tulee pyhä. Luonnosta tulee pyhä. Seksuaalisuudesta tulee pyhä. Ihmisen tietoisuudesta tulee pyhä. Lopulta teknologia itsessään voi ottaa lähes pelastavan roolin lupaamalla ihmiskunnalle suuremman älykkyyden, vapauden biologisista rajoituksista, pidemmän elämän ja jonakin päivänä ehkä jopa teknologisen jäljitelmän kuolemattomuudesta.

Tästä syystä transhumanistinen impulssi on tärkeä keskustelun kannalta. Käärmeen lupaus 1.Mooseksen kirjassa oli "teistä tulee kuin Jumala". Moderni teknologinen ihminen puhuu yhä enemmän ihmisen olemassaolon rajoitusten ylittämisestä. Kiusaus on kiistatta ikivanha: ihmiskunta käyttää omaa tietämystään ja voimaansa voittaakseen rajoituksensa ilman alistumista Luojaalle, joka loi ihmiskunnan omaksi kuvakseen. Tässä mielessä Baabelin tiilet ovat muuttuneet algoritmeiksi.

Yhteentuleminen, jota meidän pitäisi seurata

Tässä kohtaa profeetallista merkitystä on vaikea sivuuttaa. Muinaiset pakanalliset ajatukset ilmestyvät uudelleen juuri kun ihmiskunta saavuttaa ennennäkemättömän teknologisen voiman. Burning Man'issa edustettu kulttuuri juhlii radikaalia itseilmaisua, muuttunutta tietoisuutta, vaihtoehtoista hengellisyyttä ja vapautumista perinteisistä moraalisisista rajoituksista. Samaan aikaan Piilaaksosta ja laajemmasta teknologiateollisuudesta nouseva teknologia antaa ihmiskunnalle poikkeuksellisia kykyjä manipuloida tietoa, seurata väestöjä, tunnistaa yksilöitä, muokata käsityksiä ja mahdollisesti säännellä pääsyä järjestelmiin.

Raamattu on jo kertonut, mihin ihmisten kapina lopulta johtaa. Daniel kuvaa peräkkäisiä pakanavaltakuntia, jotka huipentuivat pakanoiden maailmanvallan lopulliseen muotoon. Luku 2.Tess. 2 kuvailee tulevaa

laittomuuden ihmistä, jota seuraa poikkeuksellinen hengellinen petos. Luku Ilm. 13 kuvailee poliittista valtaa, taloudellista kontrollia, ylikuonnollista petosta ja globaalia palvontaa, jotka tulevat yhteen Pedon ympärillä. Luku Ilm. 17 esittelee lopulliseen maailmanjärjestykseen liittyvän uskonnollisen ulottuvuuden, kun taas luku Ilm. 18 kuvailee Babyloniin liittyvää valtavaa taloudellista järjestelmää. Yhdessä nämä kohdat kuvailevat viimeisten päivien konvergenssia, johon sisältyy politiikka, talous, uskonto, petos, keskitetty auktoriteetti ja palvonta.

Tämä tekee hetkestämme niin merkittävän. Sukupolvemme rakentaa teknologioita, jotka tekevät luvussa Ilm. 13 kuvatun kaltaisen kontrollin teknisesti mahdolliseksi, samalla kun länsimainen sivilisaatio hylkää raamatullisen maailmankuvan, joka aikoinaan asetti moraalisia rajoituksia ihmisen vallankäytölle. Samaan aikaan vaihtoehtoiset hengellisyyden muodot ja muinaiset pakanalliset käsitykset palaavat kulttuuriin, joka aikoinaan piti itseään kristillisenä.

Nykyisten järjestelmien kehittäjien ei tarvitse istua neuvottelupöydän ääressä keskustelemassa luvusta Ilm. 13, että näistä teknologioista lopulta tulisi osa profeetallista kuvaa. Historia osoittaa toistuvasti, että yhteen tarkoitukseen luotu infrastruktuuri voidaan myöhemmin ottaa käyttöön toiseen tarkoitukseen. Mukavuutta, turvallisuutta, tehokkuutta, kaupankäyntiä, viestintää tai viihdettä varten kehitetyt teknologiat voivat muuttua hallinnan välineiksi, kun autoritaarinen hallitus ottaa ne käsiinsä. Ilmestyskirja kertoo meille, että tällainen hallitsija on tulossa.

Vanha kapina on löytänyt uuden koneiston

Genesiksen tarina päättyy lopulta Ilmestyskirjaan. Saatanan alkuperäinen kiusaus oli, että ihmiskunta voisi hyljätä Jumalan rajat ja tulla Jumalan kaltaiseksi. Baabelissa ihmiskunta järjestäytyi kollektiivisesti kapinaan Jumalan tarkoituksia vastaan. Israelia ympäröivät pakanalliset sivilisaatiot palvoivat luotuja asioita Luojan asemesta. Daniel paljastaa, että näkymätön hengellinen konflikti voi olla maallisten valtakuntien taustalla. Paavali sanoo meille, että *"meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa"* (Ef. 6:12). Ilmestyskirja vetää lopulta verhon kokonaan syrjään ja näyttää, että lohikäärme antaa Pedolle voiman.

Se tarkoittaa, että perimmäinen huolenaiheemme ei ole pelkästään Piilaakson johtajat, ohjelmoijat, Burning Man -osallistujat tai tekoäly. Taistelumme ei ole lihaa ja verta vastaan. Syvempi kysymys on maailmankatsomus ja hengellinen kapina, jotka muokkaavat yhä enemmän länsimaista sivilisaatiota ja mitä tapahtuu, kun tämä kapina saa käyttöönsä teknologisia kykyjä, jotka ovat toisenlaisia, kuin kaikki, mitä aiemmat sivilisaatiot omistivat.

Burning Man tarjoaa kiehtovan ja häiritsevän ikkunan tähän konvergenssiin. Alex Newman meni erämaahan ja tuli pois kuvaillen jotakin paljon hengellisempää kuin omituinen taidefestivaali.

Hän todisti pakanallista kuvastoa, tulirituaaleja, psykedeelistä hengellisyyttä, seksuaalista turmelusta, joka toi mieleen Raamatun Kanaanin ja Sodomian maailmat, ylösalaisin käännettyä Raamatun kuvastoa, kristinuskon pilkkaamista ja ihmisiä, jotka kokeilivat avoimesti vaihtoehtoisia hengellisiä todellisuuksia. Samaan aikaan hän kohtasi kulttuurin, jolla oli merkittäviä yhteyksiä teknologiseen maailmaan, joka auttaa muokkaamaan ihmiskunnan tulevaisuutta.

Muinainen kapina Luoja vastaan ei ole kadonnut. Sitä pakataan uudelleen teknologista aikakautta varten, samalla kun ihmiskunta rakentaa infrastruktuuria, joka kykenee luvussa Ilm. 13 kuvailtuun keskitettyyn taloudelliseen ja sosiaaliseen hallintaan.

Ehkä tämä on se, mitä kristittyjen tarvitsee eniten ymmärtää tästä tarinasta. Ilmestyskirja kertoo, että lopullinen maailmanjärjestelmä tulee omistamaan poikkeuksellisen poliittisen ja taloudellisen vallan, mutta kaiken sen alla pysyy vanhin ristiriita Raamatussa: Kenellä on oikeus hallita? Kuka määrää totuuden? Kuka määrittelee hyvän ja pahan? Kuka on Jumala? Ja lopulta, ketä ihmiskunta palvoo?

Kapina on ikivanha. Uutta on käytettävissä oleva koneisto sen pakottamiseksi.